

NGƯỜI TÌNH VÀ MÙA THU

CHACHACHA

NHẬT NGÂN

Chiều qua phố lang thang m?nh em Trời Thu lát phất
mưa nhẹ bay. Hàng me rơi lá vàng thật nhiều
Sao mình chợt nghe buồn xa vắng. Ngày xưa mỗi khi
Thu vừa sang Hàng cây lá khô vàng rụng đầy
Đi nhau ta bước thật dịu dàng. Ân tình hồng
thắm trên môi cười Giờ đây còn thấy dấu người xưa,
dâu vòng tay ấm, dâu môi nồng thơm. Đời anh tựa
cánh chim bạt khơi. Phương trời xa đó, có hay tình em
nhớ thương với đây Mùa Thu chết trên cây sầu đông
Người xưa vẫn xa xăm mù khơi Mình ta thương nhớ
chiều lại chiều Bao giờ thì mới thôi mong chờ. Ngày
tháng vẫn trôi dần trôi Sao người tình vẫn chưa quay về?